УДК 339.9.012.23 330.101.22

[https://doi.org/10.33296/2707-0654-6\(12\)-02](https://doi.org/10.33296/2707-0654-6(12)-02)

<http://orcid.org/0000-0001-7052-0886>*

<http://orcid.org/0000-0003-2440-6358>**

<http://orcid.org/0000-0002-3434-6208>***

Алла КОБИЛЯНСЬКА*

кандидат економічних наук, доцент,
професор кафедри агрологістики та
управління ланцюгами постачань,
Харківський національний технічний
університет сільського господарства
ім. Петра Василенка, м. Харків, Україна

Анатолій ЛИТВИНОВ**

доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри агрологістики та
управління ланцюгами постачань,
Харківський національний технічний
університет сільського господарства
ім. Петра Василенка, м. Харків, Україна

Олена ПОТИШНЯК***

доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри організації
виробництва, бізнесу та менеджменту,
Харківський національний технічний
університет сільського господарства
ім. Петра Василенка, м. Харків, Україна

РЕФОРМАТУВАННЯ ГЛОБАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ВРЯДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ, МЕГА-РЕГІОНАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Анотація. Поточне дослідження присвячене питанням трансформації глобального економічного врядування з огляду на сучасні процеси глобалізації, що характеризуються появою нових гравців на світовій арені у наслідок якісної видозміни феномену регіоналізації світової економіки. Актуальність дослідження аргументоване фактом співіснування різних режимів глобального економічного врядування (починаючи з квазі-

ієрархічної системи наддержавних інституцій та закінчуючи мережевими формами дисипативного управління), за якого мега-регіональна інтеграція виступає однією зі спроб досягти економічного розвитку, яке б виходило поза межі окремого регіону світу. В цьому контексті мега-регіональна інтеграція може розглядатися, як підґрунтя актуалізації або ж один із сучасних інструментів глобального економічного врядування.

Відповідно до поставленої мети у статті розглянуто передумови нової мега-регіональної інтеграції з позиції сучасної кризи мультилатеризму та економічного потенціалу створення та функціонування мега-регіональних угод. Базуючись на надбаннях вітчизняних та іноземних вчених: Резнікової Н.В., Малюти А.І., Пащенко О.В., Sheargold E., Juutinen M., Sandrey R., Bown Ch.P. та ін.,- вдалося дійти висновку щодо безпрецедентного масштабу мега-регіональних угод та поставити під питання ефективність сучасних методів досягнення міждержавного консенсусу та глобальних цілей.

В статі розглянуто основні МРТУ/МРО: БРІКС, ТТП, ТПП, ВРЕП та ШОС, досліджено глобальні цілі створення об'єднань. Показано превалювання гібридної форми глобального економічного врядування в контексті мега-регіоналізму, а саме мега-регіональні інтеграційні угруповування поєднують зусилля різних держав в форматі «блок-блок», «країна-блок» та країн-глобальних лідерів. Аргументовано компліментарність функціонування МРТУ/МРО до існуючих форм глобального економічного врядування. Запропоновано проведення подальших досліджень в цьому напрямі, що мають стосуватися вивчення перспектив економічного розвитку мега-регіональних об'єднань та співробітництва України з ними.

Ключові слова: мега-регіональні угоди, глобальне економічне врядування, інтеграція, економічне зростання, економічна лібералізація, ВТО, ШОС, ВРЕП, ТТП, ТПП, БРІКС.

Вступ. Мега-регіональні торговельні угоди стали невід'ємною частиною сучасного процесу глобалізації, виступаючи наступним щаблем економічної інтеграції. В умовах існування та співіснування різних режимів глобального економічного врядування (починаючи з квазі-ієрархічної системи наддержавних інституцій та закінчуючи мережевими формами дисипативного управління) мега-регіональна інтеграція є ще однією зі спроб досягти економічного розвитку, яке б виходило поза межі окремого регіону світу. В цьому контексті мега-регіональна інтеграція

може розглядатися, як підгрунтя актуалізації або ж один із сучасних інструментів глобального економічного врядування.

Аналіз попередніх досліджень. Дослідженням питання формування та функціонування мега-регіональної інтеграції загалом та мега-регіональних торговельних угод зокрема присвячені праці таких вчених як: Іванов Є.І., Малюта І.А., Пащенко О.В., Ніколаєв Є., Резнікова Н.В., Sheargold E., Juutinen M., Sandrey R., Bown Ch.P., Melo Araujo B.A., Wood A. та ін.

В науковій літературі з означеної проблематики можна зустріти такі одночасно вживані терміни як: макро-регіональна інтеграція, міжнародна регіоналізація, трансрегіональні мегаугоди, тощо. Втім, в більшості випадків, мова зазвичай йде саме про нові інтеграційні процеси, які об'єднують країни тихоокеанського, або північноатлантичного регіонів по різні сторони від океанів. Подеколи розглядається участь окремих країн в пан-американській або пан-європейській інтеграції.

Зазвичай вивчаються тенденції розвитку міжнародного співробітництва та кооперації на визначених територіях. Малюта І.А. зазначає що укладення мега-регіональних угод викликано як політичними, так і економічними факторами та ставить під сумнів функціонування СОТ [1]. Безумовно, остання є основною міжнародною інституцією, посередництвом якої відбувається врядування глобальної торгівлі. Говорячи про безпрецедентний масштаб угод та їх наслідків, автор зазначає, що посилення інтеграційних процесів такого рівня несе загрозу для третіх країн, а саме витіснення їх з глобальних ланцюгів створення доданої вартості та з процесів міжнародної торгівлі [1].

Пащенко О.В., аналізуючи такі мега-регіональні торговельні угоди, як ТТП, ТТІП, ОЕСР, РКЕП, також розглядає їх в якості альтернативи СОТ в тих сферах, де організація була не спроможна здійснити належне регулювання, в тому числі в сфері фасилітації міжнародного інвестування [2]. Водночас, як і в

попередньому випадку такі мега-регіональні угоди розглядаються в якості інструменту досягнення особистих цілей зовнішньоекономічної політики країн-учасниць об'єднання або цілей об'єднання загалом, але не цілей глобального розвитку.

Апелюючи до попереднього висновку, Іванов Є.І. вказує на те, що мегарегіональні угоди матимуть вплив саме на глобальні умови торгівлі внаслідок того, що підписантами угоди є країни, частка яких в світовій торгівлі є визначною, а тому правила угоди потім поширяться і на треті країни, адже всі інші багатосторонні угоди є набагато меншими [3].

На прикладі висновків з проведених досліджень, можна побачити, що окрім дискусії щодо того, які наслідки матиме мега-інтеграція чи то в сфері глобальної торгівлі, чи то фінансів або інвестицій, та спроб їх оцінити, на авангард наукової думки виходять питання: по-перше, яке майбутнє у СОТ в контексті функціонування мега-регіональних угод (МРУ); по-друге, чи існує потенційно зв'язок між створенням МРУ та досягненням цілей їх учасників та зміною підходів до глобального економічного врядування.

Формулювання цілей дослідження. Віддаючи належне результатам досліджень вітчизняних та іноземних вчених, варто зазначити, що окреслені процеси мега-регіональної інтеграції зрідка вивчаються у взаємозв'язку із тим фактом, що наразі доволі гостро виступає питання, яким мало би бути глобальне економічне врядування, задля того щоб воно краще відповідало викликам сьогодення.

Поточне дослідження присвячене вивченню перспектив реформатування глобального економічного врядування з позиції появи та укріплення нових мега-інтеграційних процесів в глобальній економіці.

Викладення основних результатів дослідження. В основі функціонування сучасної глобальної економіки покладена теза, що міжнародна торгівля це більше не простий продаж, а виробництво

розподілене між країнами, яке координується фірмами-лідерами [4]. Інакше кажучи це виробництво в межах глобальних мереж створення вартості. Те саме стосується певною мірою і інших форм міжнародних економічних відносин, що, в свою чергу, підсилює важливість розгляду мега-регіональних торговельних угод та діяльності мега-регіональних (інтеграційних) об'єднань.

Juutinen M. розглядає зміну світового порядку з позиції двох гіпотез: боротьби за глобальне домінування (сингулярна глобалізація за принципом «Захід» або «Залишок») або боротьби за плюралістичні «глобалізації» [5]. В цьому сенсі ТТП, БРІКС, РКЕП, ШОСС, Євразійський союз є опціями реалізації цих двох сценаріїв.

Більше того, мега-регіональні об'єднання виступають спробою досягнути багатостороннього порядку заснованого на правилах, що розповсюджуються на всі країни, таким чином являючи собою зсув від результатів заснованих на силі до результатів заснованих на правилах [6]. Проте, в реальності такі угоди (зокрема, ТТП) подеколи переслідують ціль встановлення контролю над економічними зв'язками учасників партнерства [7], саме через наявність в межах об'єднання країни-лідера.

Відповідно, причини створення мега-регіональних інтеграційних об'єднань можливо згрупувати наступним чином:

пов'язані із функціонуванням СОТ

- брак інституційної спроможності в окремих сферах регулювання;
- криза Доського раунду перемовин;
- відсутність інструментарію щодо багатосторонньої лібералізації правил глобальної торгівлі [8];

не пов'язані з функціонуванням СОТ

- потреба глобальних мереж створення вартості в спрощенні відповідних процедур трансферу виробництва [9];

– зміна глобального ландшафту та поява нових глобальних гравців (Китай) та відповідних вимог до умов ведення торгівлі, тощо [10].

Виділяючи найбільші з таких мега-регіональних об'єднань, можливо визначити основні характеристики, що, багато в чому, визначають економічний потенціал створення та функціонування нових мега-регіоналів (табл. 1).

Таблиця 1

Засади економічного потенціалу основних МРТУ та МРО

	Кількість учасників	Населення, % загальної кількості населення світу	ВВП, % від світового	Обсяг торгівлі, % від світової торгівлі
БРІКС	6 (Бразилія, Російська Федерація, Індія, Китай та ПАР)	43%	23,2%	18%
ТТП	12 (7 потенційних): Сінгапур, Бруней, Нова Зеландія, Чилі, Австралія, Перу, В'єтнам, Малайзія, Мексика, Канада, Японія	793 млн. осіб (близько 10%)	40% (разом із США)	25% (разом із США)
ТТІП*	2: США та ЄС	10%	46%	33%
ВРЕП	16: Індонезія, Малайзія, Філіппіни, Сінгапур, Таїланд, Бруней, В'єтнам, Лаос, М'янма, Камбоджа, Китай, Японія, Південна Корея, Індія, Австралія, Нова Зеландія	3,4 млрд. (близько 43%)	39%	1/3 світової торгівлі
ШОС	8 країн-членів (Китай, Росія, Казахстан, Таджикистан, Узбекистан, Киргизія), 4 спостерігача, 3 країни-кандидати в спостерігачі, 6 «партнерів з діалогу»	3 млрд. (близько 40%)	25%	близько 20%

Джерело: складено авторами

Постає планомірне питання, які цілі переслідують країни, що є членами декількох функціонуючих або запланованих мега-регіональних інтеграційних об'єднань, або ж чим викликана потреба в одночасному функціонуванні угод, які покривають схожий перелік питань, мають схожу географію та кількісні характеристики.

МРТУ/МРО «нового покоління» з самого початку мають більш амбіційні, глибокі та всеохоплюючі цілі. Галузі регулювання, передбачені угодами, – це частіше за все не тільки питання тарифних та нетарифних

обмежень в торгівлі товарами та послугами, лібералізації потоків капіталу, інтелектуальної власності, галузеві питання та політика конкуренції, але й доволі широке коло інших питань пов'язаних з економічних співробітництвом та сприянням економічному розвитку.

Більш детальне вивчення програмних документів та матеріалів перемовин щодо створення відповідних об'єднань надає додаткове уявлення щодо мотивів сучасних глобальних інтеграційних процесів. В якості засадничих критеріїв дослідження мега-регіональних об'єднань можливо виділити такі, як: ліберальний порядок, лібералізація торгівлі, незалежність країн-учасниць, наявність економічного центру та принципи ринкової системи в основі функціонування об'єднання. Відповідна інформація систематизована в Таблиці 2.

Таблиця 2.

Мега-регіональні об'єднання та глобальне економічне врядування

МРТУ/ МРО	Глобальне економічне врядування						
	Програмні цілі компліментарні цілям глобальної економіки				Характерні ознаки		Специфічні глобальні цілі МРТУ/МРО
	Ліберальний порядок	Ринкова система	Фіскальна економія	Лібералізація торгівлі	Суверенітет країн-учасниць	Наявність економічного центру	
БРІКС	-	-	-	-	так	немає	Об'єднання різних можливостей та зусиль країн-членів задля досягнення синергетичного ефекту
ТТП	+	+	+	+	Умовна (економічне домінування від США)	США (в 2017 році Президент США Д. Трамп відізвав США угоди)	Вільна торгівля та вищий рівень інтеграції в регіоні
ТТП*	+	+	+	+	так	США та ЄС	Лібералізація третини світової

							торгівлі та створення нових робочих місць
ВРЕП	+	+	неявно	+	Умовна (економічне домінування Китаю)	Китай	Створення ЗСТ+ в АТР
ШОС	-	-	+	+	Умовна (економічне домінування Китаю та Російської Федерації)	Китай та РФ	Координація підходів при інтеграції у світову економіку

Джерело: складено авторами

*проект угоди

Після послідовного розгляду визначених мега-регіональних об'єднань, стає можливим виділення їх характерних ознак з позиції глобального економічного врядування в умовах кризи нео-лібералізму та переходу до нео-середньовіччя [11].

Зважаючи на перехід від інтеграції за схемою «країна-країна» до інших схем: «країна-блок», «блок-блок», як зазначає Ожигіна В.В. [12] і свідчення чому було отримано в Таблиці 2, очевидним стає і те, що цілі створення та функціонування мега-регіоналів якісно відрізняються від цілей міжнародних інтеграційних об'єднань. Так, для них характерний вищий рівень інтегративності та лібералізація світової економіки загалом, а не внутрішньо-регіональних потоків. Тобто МРТУ/МРО являють собою багато в чому компліментарний до існуючого світового порядку механізм глобального економічного врядування, захищаючи ті сторони світогосподарського буття, які донині залишаються або недостатньо інституціалізованими, або ті, які залишились поза увагою міжнародних організацій, або в яких міжнародні організації показали свою поточну неспроможність.

Учасники, що одночасно входять до різних МРТУ/МРО, а саме, це США, ЄС, країни АТР, виступаючи осередками субрегіонального економічного розвитку, в-першу чергу є локомотивами мега-регіоналізації прагнучі досягти

більшої економічної стабільності в регіонах, по-друге, посередництвом досягнення таких цілей, намагаються укріпити свої позиції в глобальній економіці загалом. Таким чином, доповнюючи механізм глобального економічного врядування, в якому все більш чітку роль починають відігравати МРТУ/МРО, активною політикою країн-лідерів, доводить примат гібридних форм врядування в сучасній глобальній економіці.

Висновки та пропозиції подальших досліджень. Відповідно до результатів проведеного дослідження можливо зробити наступні висновки. Криза Доського раунду перемовин, відсутність інструментарію щодо багатосторонньої лібералізації правил глобальної торгівлі, білі плями в глобальному економічному врядуванні, зміна гео-економічного ландшафту глобальної економіки, висунули на авангард глобального економічного врядування мега-регіональні інтеграційні угруповання, як приклад його гібридних форм, що поєднує зусилля «блок-блок», «країна-блок» та країн-глобальних лідерів. Подальші дослідження в цьому напрямі мають стосуватися вивчення перспектив економічного розвитку зазначених мега-регіональних об'єднань та співробітництва України з такими об'єднаннями.

Використана література

1. Малюта І.А. Сучасні інтеграційні процеси в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні: формування транс-регіональних мега-угод. *Проблеми економіки*. 2017. № 4. С. 24-30.
2. Пащенко О.В. Інвестиційні пріоритети стратегій країн в умовах міжнародної торговельної регіоналізації. *Глобальні та національні проблеми економіки: ел. наук. фах. вид. Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. 2017. Вип. 18. URL: <http://global-national.in.ua/archive/18-2017/11.pdf>.
3. Іванов Є.І. Мегарегіональні торговельні угоди: основні положення та потенційний вплив на глобальну торгівлю. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки*. 2016. Вип. 17(1). С. 38-42.
4. Baldwin R. 21st Century Regionalism: Filling the gap between 21st century trade and 29th century trade rules. *CEPR Policy Insight*. 2011. No. 56. p.24-33.

5. Juutinen M., Kakonen J. Battle for Globalisations? BRICS and US Mega-Regional Trade Agreements in a Changing World Order. New Delhi: Observer Research Foundation. 2016. 84 p.
6. Drezner D. The Power and Peril of International Regime Complexity. *Perspectives on Politics*. 2009. No. 65. p. 65-66.
7. Стиглиц Й. Транстихоокеанське партнерство – це фарс. URL: <http://www.vestifinance.ru/articles/63045>
8. Портанський А.П. О перспективах межрегиональных торговых соглашений. *Мир новой экономики*. 2017. №3. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/o-perspektivah-megaregionalnyh-torgovyh-soglasheniy>.
9. Blanchard J., Bown Ch.P., and Johnson R. C. Global Supply Chains and Trade Policy. *National Bureau of Economic Research*. 2016. Working Paper No 21883.
10. Bown Ch. P. Mega-Regional Trade Agreements and the Future of the WTO. *Global Policy*. 2017. Vol. 8(1), p.107-112.
11. Кобилянська А.В. Еволюція режимів глобального економічного врядування: від неолібералізму до нео-середньовіччя. *Економіка, управління та адміністрування*. 2019. №1(87). С.162-168.
12. Ожигина В.В. Многоуровневое экономическое интеграционное проектирование и интеграционная политика в современных условиях. *Белорусский экономический журнал*. 2017. № 2 (79). С. 129–143.

References

1. Malyuta I.A. Suchasni intehratsiyni protsesy v Aziat-s'ko-Tykhookeans'komu rehioni: formuvannya trans-rehional'nykh meha-uhod. *Problemy ekonomiky.-problems of economics*. 2017. No. 4. pp. 24-30. [in Ukrainian].
2. Pashchenko O. V. Investytsiyni priorityty stratehiy krayin v umovakh mizhnarodnoyi torhovel'noyi rehionalizatsiyyi. *Hlobal'ni ta natsional'ni problemy ekonomiky: el. nauk. fakh. vyd. Mykolayivs'koho natsional'noho universytetu imeni V. O. Sukhomlyns'koho. - Global and national problems of economy: electronic scientific professional edition of Mykolaiv National University named after V.O. Sukhomlinsky*. 2017. No. 18. URL: <http://global-national.in.ua/archive/18-2017/11.pdf>.
3. Ivanov YE. I. Meharehional'ni torhovel'ni uhody: osnovni polozhennya ta potentsiynyy vplyv na hlobal'nu torhivlyu. *Naukovyy visnyk Khersons'koho derzhavnoho universytetu. Ser.: Ekonomichni nauky. Scientific Bulletin of Kherson State University. Edition: Economic Sciences*. 2016. No. 17(1). pp. 8-42.
4. Baldwin R. 21st Century Regionalism: Filling the gap between 21st century trade and 29th century trade rules. CEPR Policy Insight. 2011. No. 56. p.24-33.
5. Juutinen M., Kakonen J. Battle for Globalisations? BRICS and US Mega-Regional Trade Agreements in a Changing World Order. New Delhi: Observer Research Foundation. 2016. 84 p.

6. Drezner D. The Power and Peril of International Regime Complexity. *Perspectives on Politics*. 2009. No. 65. p. 65-66.
7. Stiglits J. Transtikhookeanskoye partnerstvo – eto fars. URL: <http://www.vestifinance.ru/articles/63045> [in Russian]
8. Portanskiy A. P. O perspektivakh mezhregional'nykh torgovykh soglasheniy. *Mir novoy ekonomiki*. 2017. № 3. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/o-perspektivah-mega-regionalnyh-torgovyh-soglasheniy> [in Russian]
9. Blanchard J., Bown Ch.P., and Johnson R.C. Global Supply Chains and Trade Policy. National Bureau of Economic Research. 2016. Working Paper No. 21883.
10. Bown Ch. P. Mega-Regional Trade Agreements and the Future of the WTO. *Global Policy*. 2017. Vol. 8(1), p.107-112.
11. Kobylans'ka A.V. Evolyutsiya rezhymiv hlobal'noho ekonomichnoho vryaduvannya: vid neoliberalizmu do neoseredn'ovychchya. *Ekonomika, upravlinnya ta administruvannya.-Economics. management and administration*. 2019. No .1(87).pp.162-168. [in Ukrainian]
12. Ozhyhyna V. V. Mnohourovnevoe ekonomicheskoe yntehratsyonnoe proektyrovanye y yntehratsyonnaya polytyka v sovremennykh uslovyakh. *Belorusskiy ekonomicheskyy zhurnal.-Belarusian economic herald*. 2017. No. 2 (79). pp. 129–143. [in Russian].

Алла Валерьевна Кобылянская,

кандидат экономических наук, доцент, профессор кафедры агрологистики и управления цепями поставок, Харьковский национальный технический университет сельского хозяйства им. Петра Василенка, г. Харьков, Украина

Анатолий Иванович Литвинов,

доктор экономических наук, доцент, профессор кафедры агрологистики и управления цепями поставок, Харьковский национальный технический университет сельского хозяйства им. Петра Василенка, г. Харьков, Украина

Елена Николаевна Потышняк,

доктор экономических наук, доцент, профессор кафедры организации производства, бизнеса и менеджмента, Харьковский национальный технический университет сельского хозяйства им. Петра Василенка, г. Харьков, Украина

**РЕФОРМАТИРОВАНИЕ ГЛОБАЛЬНОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО
УПРАВЛЕНИЯ В КОНТЕКСТЕ НОВОЙ МЕГА-РЕГИОНАЛЬНОЙ
ИНТЕГРАЦИИ**

Аннотація. Текущее исследование посвящено вопросам трансформации глобального экономического управления с позиции современных процессов глобализации, которая характеризуется появлением новых игроков на мировой арене в результате качественного видоизменения феномена регионализации мировой экономики. Актуальность исследования аргументированно фактом сосуществования различных режимов глобального экономического управления (начиная с квази-иерархической системы надгосударственных институтов и заканчивая сетевыми формами диссипативного управления), при котором мега-региональная интеграция выступает одной из попыток достичь экономического развития, которое бы выходило за пределы отдельного региона мира. В этом контексте мега-региональная интеграция может рассматриваться как основа актуализации или один из современных инструментов глобального экономического управления.

Согласно поставленной цели в статье рассмотрены предпосылки новой мега-региональной интеграции с позиции современного кризиса мультилатерализма и имеющегося экономического потенциала создания и функционирования мега-региональных соглашений. Основываясь на работах таких отечественных и иностранных ученых, как: Резникова Н.В., Малюта А.И., Пащенко А.В., Sheargold E., Juutinen M., Sandrey R., Bown Ch.P. и др., – удалось прийти к выводу о беспрецедентности масштабов мега-региональных соглашений и поставить под вопрос эффективность современных методов достижения межгосударственного консенсуса и глобальных целей. В статье рассмотрены основные МРТС/МРО: БРИКС, ТТИП, ТТП, РКЭП и ШОС, исследованы глобальные цели создания объединений. Показано преобладание гибридной формы глобального экономического управления в контексте мега-регионализма, а именно мега-региональные интеграционные группировки объединяют усилия различных государств в формате «блок-блок», «страна-блок» и стран-мировых лидеров. Аргументировано комплиментарность функционирования МРТС/МРО по отношению к существующим формам глобального экономического управления. Предложено проведение дальнейших исследований в соответствующем направлении, которые должны касаться изучения перспектив экономического развития мега-региональных объединений и сотрудничества Украины с ними.

Ключевые слова: мега-региональные соглашения, глобальный экономический управления, интеграция, экономический рост, экономическая либерализация, ВТО, ШОС, РКЭП, ТТП, ТТИП, БРИКС.

Alla V. Kobylianska,

Professor of the Department Agrologistics and Supply Chain Management,
PhD in economics, associate professor, Kharkiv Petro Vasylenko National
Technical University of Agriculture, Kharkiv, Ukraine

Anatoly Iv. Litvinov,

Professor of the Department Agrologistics and Supply Chain Management,
Doctor of Science, Economics, associate professor, Kharkiv Petro Vasylenko
National Technical University of Agriculture, Kharkiv, Ukraine

Olena M. Potyshnyak,

Professor of the Department of organization of production,
business and management, Doctor of Science, Economics, associate professor,
Kharkiv Petro Vasylenko National Technical University of Agriculture,
Kharkiv, Ukraine

REFORMATTING GLOBAL ECONOMIC GOVERNANCE IN CONDITIONS OF NEW, MEGA-REGIONAL INTEGRATION

Abstract. The current study focuses on the transformation of global economic governance in the light of current globalization processes, which are characterized by the emergence of new players on the world stage as a result of a qualitative change in the phenomenon of regionalization of the world economy. The relevance of the study is justified by the fact that the various modes of global economic governance coexist (starting with the quasi-hierarchical system of supranational organizations and ending with network forms of dissipative governance), where mega-regional integration is one of the attempts to achieve economic development which goes far beyond national borders. In this context, mega-regional integration can be seen as the basis for actualization or one of the modern tools of global economic governance.

According to the stated goal, the article considers the prerequisites of new mega-regional integration from the point of view of the current crisis of multilateralism as well as the economic potential for creation and functioning of mega-regional agreements. Based on the research results of such domestic and foreign scientists as: Reznikova N.V., Malyuta A.I., Pashchenko O.V., Sheargold E., Juutinen M., Sandrey R., Bown Ch.P. et al. - it was possible to conclude on the unprecedented scale of mega-regional agreements and to question the effectiveness of modern methods of achieving inter-state consensus and global goals.

The article deals with the main MRTA /MRU: BRICS, TTIP, TPP, RCEP and SCO, and explores the global goals of these associations. The prevalence of a hybrid form of global economic governance in the context of mega-regionalism is shown, namely, mega-regional integration groups combine efforts of different states in the form of "block-block", "country-block" and "countries-global leaders". The complementarity of MRTA /MRU functioning to the existing forms of global economic governance is argued. The further research in this sphere is suggested, it should be related to exploring the prospects of

economic development of mega-regional unions and of cooperation of Ukraine with them.

Key words: mega-regional agreements, global economic governance, integration, economic growth, economic liberalization, WTO, Shanghai Cooperation Organization, RCEP, TPP, TTIP, BRICS.

*Стаття надійшла
до редакції
22 березня 2019 року*